

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Szczęsny Szymański

Protokolant: Beata Wojno

przy udziale prokuratora Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2015 roku sprawy **P. Z.** urodzonego dnia (...) w S., syna K. i B. z domu R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie **II K 286/12**

a) za czyny popełnione w dniach 4 grudnia 2009 roku, 23 grudnia 2009 roku i 15 stycznia 2010 roku z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

b) za czyn popełniony w dniu 27 października 2011 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk, art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania w sprawie w dniu 27 października 2011 roku przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

postanowieniem z dnia 9 maja 2013 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej i na jej poczet zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 27 października 2011 roku (jeden dzień) przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 29 maja 2013 roku zamieniono karę grzywny na 4 (cztery) miesiące pracy społecznie użytecznej w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem z dnia 12 września 2013 roku zarządzono wykonanie kary zastępczej pozbawienia wolności w wymiarze 20 (dwudziestu) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę;

2. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 16 lipca 2013 roku w sprawie **VIII K 460/12**

a) za czyn popełniony w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku z art. 86 § 3 kks w zw. z art. 86 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 w zw. z art. 8 § 1 kks na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 złotych;

b) za czyn popełniony w dniach 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 8 § 1 kks na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

c) za czyn popełniony w dniu 21 stycznia 2012 roku z art. 229 § 3 kk w zw. z art. 229 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 8 § 2 kks stwierdzono, iż spośród kar wymierzonych za czyn pierwszy i drugi (XVII i XVIII wyroku) podlega wykonaniu kara 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona za czyn drugi; na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, postanowieniem z dnia 13 maja 2014 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonej;

3. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 5 lutego 2014 roku w sprawie **VIII K 442/13** za czyny popełnione w dniach 25 marca 2013 roku, 8 marca 2013 roku, 25 marca 2013 roku, 27 marca 2013 roku, 27 marca 2013 roku, 28 marca 2013 roku z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 13 marca 2014 roku w sprawie **VIII K 35/14** za czyn popełniony w okresie od 13 października 2012 roku do 30 października 2013 roku z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

5. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 kwietnia 2014 roku w sprawie **III K 210/13**

a) za czyn popełniony w okresie od stycznia 2009 roku do 4 lipca 2012 roku z art. 56 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 i 2 w zb. z art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za czyn popełniony w bliżej nieustalonym okresie 2008 roku z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w bliżej nieustalonym okresie na początku 2011 roku z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

c) za czyn popełniony w dniu 4 lipca 2012 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 04.07.2012 roku do dnia 12.10.2012 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

orzeka

I. Na podstawie 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 541) obowiązującym w okresie od 18 maja 2015 r. do 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396) łączy skazanemu **P. Z.** kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim w sprawach **II K 286/12** i **VIII K 460/12** oraz Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 210/13** i wymierza mu karę 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w **pkt. I** zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu: w dniu 27 października 2011 roku i od dnia 4 lipca 2012 roku do dnia 12 października 2012 roku oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

III. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 541) obowiązującym w okresie od 18 maja

2015 r. do 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396) łączy skazanemu **P. Z.** kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim w sprawach **VIII K 442/13** oraz **VIII K 35/14** i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na poczet kary łącznej orzeczonej w **pkt. III** zalicza skazanemu okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę **147,60 zł** (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów obrony z urzędu, w tym kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT.

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 121/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego Sąd ustalił, co następuje:

P. Z. został skazany prawomocnymi wyrokami:

6. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie **II K 286/12**

c) za czyny popełnione w dniach 4 grudnia 2009 roku, 23 grudnia 2009 roku i 15 stycznia 2010 roku z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

d) za czyn popełniony w dniu 27 października 2011 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk, art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata i oddano skazanego w tym czasie pod dozór kuratora, na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania w sprawie w dniu 27 października 2011 roku przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

postanowieniem z dnia 9 maja 2013 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony i na jej poczet zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 27 października 2011 roku (jeden dzień) przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 29 maja 2013 roku zamieniono karę grzywny na 4 (cztery) miesiące pracy społecznie użytecznej w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem z dnia 12 września 2013 roku zarządzono wykonanie kary zastępczej pozbawienia wolności w wymiarze 20 (dwudziestu) dni w zamian za nieuiszczoną grzywnę;

7. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 16 lipca 2013 roku w sprawie **VIII K 460/12**

d) za czyn popełniony w dniach 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku oraz 28 grudnia 2011 roku z art. 86 § 3 kks w zw. z art. 86 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 w zw. z art. 8 § 1 kks na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 złotych;

e) za czyn popełniony w dniach 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 8 § 1 kks na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

f) za czyn popełniony w dniu 21 stycznia 2012 roku z art. 229 § 3 kk w zw. z art. 229 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 8 § 2 kks stwierdzono, iż spośród kar wymierzonych za czyn pierwszy i drugi (XVII i XVIII wyroku) podlega wykonaniu kara 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona za czyn drugi; na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, postanowieniem z dnia 13 maja 2014 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszanej;

8. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 5 lutego 2014 roku w sprawie **VIII K 442/13** za czyny popełnione w dniach 25 marca 2013 roku, 8 marca 2013 roku, 25 marca 2013 roku, 27 marca 2013 roku, 27 marca 2013 roku, 28 marca 2013 roku z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 13 marca 2014 roku w sprawie **VIII K 35/14** za czyn popełniony w okresie od 13 października 2012 roku do 30 października 2013 roku z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

10. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 kwietnia 2014 roku w sprawie **III K 210/13**

d) za czyn popełniony w okresie od stycznia 2009 roku do 4 lipca 2012 roku z art. 56 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 1 i 2 w zb. z art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

e) za czyn popełniony w bliżej nieustalonym okresie 2008 roku z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w bliżej nieustalonym okresie na początku 2011 roku z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

f) za czyn popełniony w dniu 4 lipca 2012 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 04.07.2012 roku do dnia 12.10.2012 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

Skazany P. Z. złożył wniosek o wydanie wyroku. W uzasadnieniu wniosku podkreślił, że obecnie krytycznie ocenia swoje postępowanie a proces jego resocjalizacji przebiega pomyślnie. Wniósł o wymierzenie jak najmniejszej kary łącznej i zapewnił, że będzie przestrzegał porządku prawnego.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek skazanego P. Z. zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

Na wstępie rozważań uzasadniających treść rozstrzygnięcia wskazać należy, iż w dniu wydania wyroku łącznego (28 września 2015 roku) obowiązywały znowelizowane przepisy dotyczące kar łącznych w związku z wejściem w życie z dniem 1 lipca 2015 roku ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy- kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396). Jednakże wskazane przepisów nie miały zastosowania w przedmiotowej

sprawie bowiem zgodnie z art. 19 ust. 1 tej ustawy przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art.1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Zatem znowelizowane przepisy dotyczące kar łącznych mogłyby mieć zastosowanie jedynie w sytuacji gdyby chociaż jeden wyrok skazujący uprawomocnił się po dniu 1 lipca 2015 roku. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca zatem należało zastosować przepisy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją.

Wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. oraz art. 91 § 2 kk który dotyczy sytuacji popełnienia kilku ciągów przestępstw, bądź ciągu przestępstw oraz innego przestępstwa. Art. 85 kk – do którego odsyła art. 91 § 2 kk (w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy- kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) stanowił, że przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13; zasada prawna).

W realnym zbiegu pozostają więc jedynie przestępstwa (ich ciągi) popełnione przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku, który dotyczy chociażby jednego z nich. Przesłanką popełnienia przestępstwa później mogą pozostawać w kolejnym zbiegu, co skutkuje wymierzeniem kolejnej kary łącznej, co miało miejsce także w przedmiotowej sprawie.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem skazującym P. Z. był wyrok wydany w dniu **7 listopada 2012 roku** przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w sprawie **II K 286/12**. Przed datą wydania tego wyroku skazany popełnił przestępstwa za które został skazany w sprawie **VIII K 460/12** (czyn popełniony w dniach: 19 października 2011 roku, 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku, 28 grudnia 2011 roku, czyn popełniony w dniach: 8 listopada 2011 roku, 16 listopada 2011 roku i 28 grudnia 2011 roku, czyn popełniony w dniu 21 stycznia 2012 roku) oraz przestępstwa za które został skazany w sprawie **III K 210/13** (czyn popełniony w okresie od stycznia 2009 roku do 4 lipca 2012 roku, czyn popełniony w bliżej nieustalonym okresie 2008 roku, czyn popełniony w bliżej nieustalonym okresie na początku 2011 roku oraz czyn popełniony w dniu 4 lipca 2012 roku).

Pozostałe przestępstwa zostały popełnione po **7 listopada 2012 roku** i stąd kary za nie wymierzone nie mogły być objęte tym samym węzłem kary łącznej (wymierzonej w punkcie I wyroku).

Kolejnym chronologicznie wyrokiem był wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w dniu **5 lutego 2014 roku** w sprawie **VIII K 442/13** skazujący P. Z. za ciąg przestępstw z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk. Przesłanką popełnienia przestępstwa te pozostawały w zbiegu realnym z czynem popełnionym przez skazanego w okresie od **13 października 2012 roku do 30 października 2013 roku**, za które wnioskodawca został skazany w sprawie **VIII K 35/14**. W obu sprawach Sąd wymierzył kary pozbawienia wolności przy czym w sprawie VIII K 442/13 orzeczono karę bezwzględną, zaś w sprawie VIII K 35/14 wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata i do chwili wydania wyroku łącznego nie zarządzono wykonania tej kary. W tym przypadku należało zatem dodatkowo rozważyć także możliwość ewentualnego połączenia kary pozbawienia wolności bezwzględnej i z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Zgodnie z art. 89 §1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, **jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k.** Ustawą z 5 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 09.206.1589), nowelizującą kodeks karny został wprowadzony do art. 89 k.k. dodatkowo **§1a** który stanowi, iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w

wyroku łącznym **orzec karę łączną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania**. Przepięstwa, za które skazano P. Z. wyrokami Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim w sprawach **VIII K 442/13** i **VIII K 35/14** zostały popełnione po 8 czerwca 2010 r., czy w czasie gdy obowiązywał już wspomniany powyżej art. 89 § 1a k.k. Dlatego należało rozważyć orzeczenie kary łącznej, również za te przestęstwa, nawet gdyby wykonanie tej kary nie miaoby zostać warunkowo zawieszony.

W ocenie Sądu w przypadku P. Z. nie istniała pozytywna prognoza kryminologiczna przemawiająca za zawieszeniem wykonania kary sąd orzeczony karę bezwzględną, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Przy wymierzaniu kar łącznych Sąd miał na uwadze, iż wymiar kary łącznej powinien zgodnie z dyspozycją przepisu art. 86 § 1 kk zawierać się w granicach od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych do ich sumy: w przypadku kary z punktu I wyroku w przedziale od 3 lat i 6 miesięcy do 8 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności czyli, zaś w przypadku kary z punktu III wyroku w przedziale od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat pozbawienia wolności.

Jednocześnie należy przy tym wskazać, iż w zbiegu realnym ustalonym w punkcie I wyroku zostały wymierzone także kary grzywny w sprawie II K 286/12 i VIII K 460/12, jednakże nie podlegały one łączeniu z tego względu, iż kara grzywny wymierzona w sprawie VIII K 460/12 zgodnie ze wskazaniem sądu orzekającego w sprawie nie podlegała wykonaniu z mocy art. 8 § 2 kks.

Sąd orzekając o karach łącznych zdecydował o zastosowaniu mieszanej zasady asperacji kierując się ugruntowaną w orzecznictwie i doktrynie zasadą, w myśl której zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione.

Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestęstwa, objęte tym wyrokiem. (wyrok SA w Łodzi z 9 maja 2001 r., II AKa 63/2001, Prok. i Pr. 2002/7 – 8, poz. 20).

Wymierzając karę łączną w punkcie I wyroku Sąd miał na uwadze, że przestęstwa popełniano w kilkumiesięcznych odstępach czasowy i godziły w różne dobra prawne – skierowane były przeciw mieniu, zdrowiu społecznemu, porządkowi publicznemu, działalności instytucji państwowych, mieniu Unii Europejskiej i Skarbu Państwa.

Natomiast w przypadku przestęstw, których dotyczy kara łączna z punktu III wyroku związek czasowy i przedmiotowy był bliższy. Przepięstwa skazany popełniał na przestrzeni podobnego czasu i naruszał dobra prawne w postaci mienia i zasad obrotu gospodarczego, przy czym w orzecznictwie prezentowany jest pogląd, iż przepis art. 297 kk służy do kryminalizacji zachowań na przedpolu naruszenia dóbr prawnych chronionych przez art. 286 kk, co nie pozostaje bez wpływu na ocenę związku przedmiotowego przestęstw naruszających oba przepisy.

W tym przypadku zatem kara łączna została wymierzona bliżej minimalnej granicy kary. Sąd uwzględnił również okoliczność, iż jedna z kar została wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i nie została zarządzona. Pomimo tego, że jak wskazano wyżej Sąd nie znalazł podstaw do zawieszenia wykonania kary łącznej mając na względzie przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk stanowczo mniejsza dolegliwość kary z warunkowym zawieszeniem musiała znaleźć odzwierciedlenie w wysokości kary wymierzonej jako kara bezwzględna pozbawienia wolności. Na marginesie należy przy tym wskazać, że § 1b art. 89 kk wskazujący sposób przeliczania kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania przy orzekaniu kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia również został dodany przez wskazaną wyżej ustawę z dnia 20 lutego 2015 roku.

Istotne znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara łączna w wyroku łącznym dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę – poprzez pryzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych-kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w H. wynika, że proces resocjalizacji skazanego nie został ukończony. Wprawdzie jego zachowanie w ostatnim czasie uległo poprawie i jest pozytywnie oceniane przez Dyrektora jednostki penitencjarnej jednakże wcześniej był on kilkakrotnie karany dyscyplinarnie. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Karę odbywa w systemie zwykłym. Nie jest zatrudniony z powodu braku wolnych miejsc pracy, choć jest zainteresowany zatrudnieniem.

W ocenie Sądu opinia wskazuje na właściwe co do zasady zachowanie skazanego w ostatnim czasie, jednakże na chwilę obecną nie można uznać, iż skazany wypracował ugruntowaną postawę nastawioną na przestrzeganie porządku prawnego.

Okoliczność ta przemawiająca przeciw całkowitej absorpcji została uwzględniona przy wymiarze obu kar łącznych.

W ocenie Sądu obie kary łączne (wymierzona w punkcie I wyroku kara 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierzona w punkcie III wyroku kara 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności) są wystarczająco dolegliwe aby uświadomić skazanemu naganność jego postępowania oraz konieczność poszanowania dóbr innych osób. Wymiar kar sprawi, że skazany w dalszym ciągu będzie poddany oddziaływaniom resocjalizacyjnym co pomoże mu wypracować i ugruntować postawę wykluczającą powrót do przestępstwa.

Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonych kar łącznych stosowne okresy jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu oraz dokonał zaliczenia okresu kar już odbytych bowiem skazany część z nich już odbył (punkt II i IV wyroku).

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na mocy § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461)

Z uwagi na fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności brak zatrudnienia w jednostce penitencjarnej Sąd na mocy art.624 § 1 kpk zwolnił go od kosztów sądowych.